

У Саборном храму Светог Василија Острошког, у Никшићу, у петак 17. марта 2023. године, служен је молебан са акатистом Пресветој Богородици за наш страдални народ и светиње на Косову и Метохији.

Не смијемо да ћутимо и не смијемо више да чекамо него да дигнемо глас и да кажемо: Не дамо Косово и Метохију, то је наше биће, наше срце, наша душа. Без тога смо нико и ништа и као људи, и као народ. Без Косова смо мртви, али без наде на васкрсење. Без Косова смо сами, без „иђе икога“

Обраћајући се сабраном вјерном народу, протојереј-ставрофор Слободан Јокић, архијерејски намјесник никшић је казао да су Косово и Метохија наше име и презиме, колијевка и мјесто нашег рођења.

„Косово и Метохија је камен темељац нашег бића, јединствености трајања и постојања. Наша прошлост, садашњост и будућност. Косово и Метохија, као вишњи и нови Јерусалим силазе нам с неба украшени као што невјеста женику свом долази. Имају славу, свјетлост која је слична драгом камењу као камену јаспису који зрачи као кристал. Косово и Метохија су наш очињи вид којим видимо оно што други не виде, а то је: Земаљско је за малена царство, а Небеско од сада и до вијека. Ове ријечи сам записао прије неку годину кад смо се вратили са једног од поклонићких путовања светињама Косова и Метохије. Од тада до данас ћутао и чекао, и живио оно што сам записао, дубоко негдје у својој души, у свом срцу. Као са родом својим, ћутим и чекам да неко каже: Доста је! Не дамо наше Косово и Метохију! Тако смо ћутали и молитвено стражили када су хтјели да нам узму светиње и онда смо рекли: Не дамо светиње! Дигао се народ, владике и свештенство. Једна душа, једно биће. Јасно и гласно да свијет чује, да се пролама васионом: Не дамо светиње!“, казао је о. Слободан.

Кад се то биће народа, а народ је Цркв Божја, проломило небесима Господ је, додао је свештеник Јокић, услишио наше молитве.

„Ништа љепше се није десило од оних светих литија у којима смо се сретали, грлили, љубили и били једна душа, једно тијело, недвосмислени, јасни и слободни да кажемо: Не дамо светиње. Дошао је тренутак да опет јасно кажемо: Косово и Метохија је наше биће, наша душа и наше срце. Косово и Метохија је зеница ока нашег у којој гнијездо плетемо нашег бића и нашег живота. Доста смо ћутали и доста чекали, хоћемо јасно и гласно да кажемо да не дамо Косово и Метохију, јер смо се ту родили и ту ћемо умријети као што је Петар II рекао на Косову је у оној једној гробници надање наше. Није рекао да је смрт наша, него надање наше, у оној гробници у Јерусалиму на оном светом гробу је надање наше за живот вјечни у које се рађамо, крштавамо, живимо, причешћујемо и говоримо: Осана, да Господе, дођи“, рекао је протојереј-ставрофор Слободан Јокић.

Како ћемо изаћи пред наше нове светитеље који су нас учили о Косову и Метохији, пред Амфилохија и Атанасија, који су нам пут прокрчили на Косово и Метохију, који су нас водили и који су мртве сахрањивали на Косову?

Додао је да из гробнице Христове, из које је живот засијао, црпимо и осмишљавамо, будимо, постајемо и умиремо за живот вјечни.

А косовска гробица је слика оне Христове гробнице у којој је надање наше и нашег народа које не смијемо да изневјеримо. Лако је сагнути главу и рећи оно што, можда, и не мислимо и прихватити. Онда је то пут широки, али тај пут не води у одбрану нашег бића и Косова и Метохије, а не води, што је најбитније, у живот вјечни. Ако ћутимо, како ћемо доћи, опет, да доживимо гостопримство Архангела Призренских, како ћемо доћи у загрљај братији дечанској и краљу који нас чекају увијек раширених руку? Како ћемо доћи пред старицу Игуманију Пећку, која чува трон пећких патријараха? Како ћемо изаћи пред патријархе и епископе? Како ћемо изаћи пред Лазара и Харитона, а како ћемо изаћи пред наше нове светитеље који су нас учили о Косову и Метохији, пред Амфилохија и Атанасија, који су нам пут прокрчили на Косово и Метохију, који су нас водили и који су мртве сахрањивали на Косову?“

Надамо се и молимо овдје да неће бити те кукавице из рода нашег, да каже да Косово није наше, ни да призна, ни да потпише, ни да сагне главу

„Они су нас научили да не смијемо да ћутимо и не смијемо више да чекамо него да дигнемо глас и да кажемо: Не дамо Косово и Метохију, то је наше биће, наше срце, наша душа. Без тога смо нико и ништа и као људи, и као народ. Без Косова смо мртви, али без наде на васкрсење. Без Косова смо сами, без „иђе икога“. Али, нећемо, колико год нас је овдје у овом храму, сјећате се, није давно било кад смо рекли: Не дамо светиње! А онда, чуо је Господ вапај наш, а чуо нас је и Свети Василије, па нам је дошао овдје у овај храм да нас окуражи и ободри и да каже да нисмо сами. Са нама су наши свети, са нама су мученици и новомученици, и ако будемо јединствени као што смо вечерас, бићемо со овом граду и овој земљи, бићемо со народу широм васељене који мисле исто као што и ми мислимо и молимо вечерас, и сваког петка“, бесједио је о. Слободан.

Подсјетио је на ријечи Владике Атанасија, изговорене на гробу косовског мученика и љетописца Митрополита Амфилохија: Косово ће издати само кукавица.

„Надамо се и молимо овдје да неће бити те кукавице из рода нашег, да каже да Косово није наше, ни да призна, ни да потпише, ни да сагне главу. Можемо сагнути главу пред Васкрслим Господом, можемо сагнути главу пре Лазаром мучеником и осталим косовским мученицима, можемо сагнути главу пред Стефаном Дечанским и пред

Чудотворцима Косовским, али не можемо ни пред ким другим. Ако пред нашим светитељима сагнемо главу, из тог поклона, као што га правимо у овом Часном посту“, поручио је архијерејски намјесник никшићки протојереј-ставрофор Слободан Јокић.

(eparhija.me)